

Покушај да се такозваној *небеској Србији* (или боље рећи миту о њој) зада снажан и по могућству одлучујући и завршни ударац, од кога се она не би могла више никада опоравити, завршио се на потпуно невероватан и неочекиван начин и то, како за саме њене реализаторе-експериментаторе, тако и за нас огледне куниће на којима је све то покушано да се изведе. Успењем Ане Брнабић и њеног претече Лазара Крстића само је, јасније него икада до сада, крајем прошлог и почетком овог века, указано на кал и блато које тренутно прекрива овоземаљску Србију. То бездушје и бесмисао посрнуле и залутале овоземаљске Србије, у којој данас сви битишемо како и колико можемо, васрсло је небеску Србију и подарило јој моћ већу него икада до сада. Цинизам је да нам је тек голо и сирово зло показало прави смисао и значај истине, правде и добра и то боље и јасније него што су нам то поручивали сви наши славни и преци и свеци!

"Кад све крене наопако, онда је наопако оно право!"

"Кад ствари пођу наопако, грешка ће бити тамо, где је највећа штета!"

Изводи из Марфијевих Закона

Пише: Миланко Шеклер
четвртак, 16 новембар 2017 17:06

Има ли ико данас у Србији, без обзира на општу беспомоћност и безнадежност, ко ствара осећај тоталног пораза и краха свега онога у шта смо веровали читавог живота, а да се у исто време и баш због таквих околности не осећа моћније и снажније него икада до сада? Уместо да несумњиво бескрајна снага и сила зла пред нама и у нама изроди страх и поведе нас пут предаје и издаје (као једине реалне алтернативе ако желимо добро себи и својој деци), десило се нешто неочекивано и потпуно супротно - сигурнији смо више него икада, да само један пут води напред, а то је пут испуњења завета наших предака. И зато народ у Србији, баш у овим тешким временима, и зна и осећа да више назад нема и да моћне и огромне зидине зла, које нас окружују са свих страна, значе само једно - да се једини излаз налази сада само право увис, право изнад нас, и да се вечита тежња за добротом, истином и правдом не сме прекинути, ни по коју цену. Јер баш ту, по завету наших предака занавјек исту, занавјек неупитну и највећу вредност, морамо сачувати као своју најважнију посебност и као најмоћнију и вечну границу између зла у нама самима, између зла око нас (кала и блата данашње овоземаљске Србије) и оне заветне небеске Србија која превазилази значај свих наших и појединачних и заједничких живота. Тако један од аманета сам себе остварује и гласи: занавјек се мора тежити добру, истини и правди, уколико се жели занавјек и вечито живети и постојати.

Вечита тежња овоземаљске и посрнуле Србије - миту небеске Србије, који све нас води добру истини и правди, као свом јединственом миту о остварењу и постању - једино је могућа ако се увек и свакодневно буде огледала у оној небеској Србији која попут неког духовног огледала виси изнад свих наших глава (свих нас у Србији, без обзира о коме се ради). Али, не као неко проклетство, већ као највећа милост наших славних предака, а уствари, Божјих светаца. Колико год да је овоземљаска Србија данас посрнула, духовно огледало небеске Србије ће увек бити њен непогрешиви путоказ, без обзира на то колико је окружена и прожета злом. Вековима већ, када све потоне и нестане и када никакве наде нема, то је за Србију увек био једини излаз и спас. И тако и данас.

"Успех" Ане Брнабић и њеног претече Лазара Крстића у операцији "промене свести" Србије

Пише: Миланко Шеклер

четвртак, 16 новембар 2017 17:06

Лазар Крстић (десно) и Ана Брнабић (лево) на конференцији за новинаре у Београду, 14. новембра 2017. (Слика: Миланко Шеклер)

"Успене" Ане Брнабић и њеног претече Лазара Крстића у операцији "промене свести" Србије

Пише: Миланко Шеклер

четвртак, 16 новембар 2017 17:06

"Успех" Ане Брнабић и њеног претече Лазара Крстића у операцији "промене свести" Србије

Пише: Миланко Шеклер

четвртак, 16 новембар 2017 17:06

